

świątyni. W kryptach tych składano trumny ze zmarłymi. Przed kaplicą północną, po lewej stronie kościoła można ujrzeć gablotę, w której umieszczone zostały, pochodzące z trzeciej ćwierci XVII w. cztery portrety trumienne i piętnaście herbów, które są namalowane na wielobocznych blachach, pierwotnie mocowanych do wezłowi trumien.

Dzwonnica

Wolnostojąca z XVIII/XIX w. znajduje się na terenie przykościelnym, na planie kwadratu, jednoprzestrzenna, o prostej bryle, murowana z cegły i otynkowana. Dzwonnica usytuowana jest na osi kościoła, od zachodu i włączona w obręb ogrodzenia cmentarza przykościelnego. W przyziemi na osi wschód- zachód mieści się brama przelotowa, która jest zamknięta łukiem eliptycznym. W górnej kondygnacji, na osi każdej ściany umieszczono otwór okienny przelotowy w kształcie prostokąta. Dzwonnicę pokrywa wysmukły dach namiotowy, czterospadowy o lekko wklęsłych połaciach, pobity blachą ocynkowaną i zwieńczony kulą z krzyżem. Ściany w zwieńczeniu obiega profilowany gzyms koronujący, od strony zachodniej i częściowo południowej profil zatarty. Elewacja zachodnia ujęta wzdłuż krawędzi i bocznych parą uproszczonych pilastrów w typie doryckich, o gładkich trzonach, zredukowanych bazach i głowicach, podwyższonych niskim cokółcem. Na osi ponad bramą półkolista nisza przesklepiona konchą z wstawioną rzeźbą św. niewiasty; pozostałe elewacje proste bez elementów dekoracyjnych; we wnętrzu drewniana konstrukcja podtrzymująca dzwon [Fot.14].

Fot.14